

har kunnet gøre paa et Par Timer; jeg vil ikke ſige i diſſe 10 Minutter, i hvilke man jo kan lave de aller vigtigſte Lovforſlag nu til Dags. Men dette Lovforſlag er ikke mere, end hvad der kan gøres i et Par Dage, endda med rundelig Tid, og ſkønt den ærede Miniſter nu har haft 4 Aar, ſaa ſaa vi ikke andet end dette. Saa kommer den ærede Miniſter endogſaa ſaa ſjænt med det, at Kjøbenhavns Kommunalbeſtyrelſe ikke ſaar Tid til at udtale ſig derom, i alt ſald ikke Borgerrepræſentationen, ſom jo er en Del af Kommunalbeſtyrelſen.

Den ærede Miniſter kom temmelig udførlig ind paa Spørgſmaalet om mellemkommunale Bæftatningslove, og det glæder mig dog, at den ærede Miniſter mente, at det var et Lovgivnings-Område, hvor der var Trang til nye Beſtemmelſer. I ſaa Hendeſeende er den ærede Miniſter fuldſtændig uenig med det ærede 3dje Medlem for 2den Kredſ (Schlegel), der jo ſagde, at han ikke var af den Mening, at der trænges videre til mellemkommunale Beſtemmelſer. Det glæder mig imidlertid at ſe, at et Øjeblik efter, at det ærede Medlem havde udtalt dette, kom det ærede Medlem frem med en Anke mod § 26, ſom indeholder en interkommunal Beſtemmelſe, ſom han var temmelig utilfreds med, fordi den bringer Forvirring ind i Forholdet mellem de forſkellige Kommuner. Der er ingen Tvivl om, at der i høj Grad i det praktiſte Liv er Trang til interkommunal Beſtemmelſe. Det har ogſaa viſt ſig derved, at det ene Spørgſmaal efter det andet er kommet for Domſtolene, og det har været meget vanſkelig at finde en fornuſtig Afgørelſe deraf. Men naar man vil udvide det interkommunale Bæftatningsområde, ſaaledes ſom den ærede Miniſter og ſom det ærede 2det Medlem for Kjøbenhavn (Wagen) har gjort det, kommer man ganſke viſt ind paa en Opgave, ſom er meget ſtor. Den ærede Miniſter udtalte ſig, ſom om det ſkulde være Genſtand for interkommunal Stattelovgivning at tilvejebringe enſartede Principper og Beſtemmelſer for de forſkellige Dele af Landet, alſjaa navnlig Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet. Men det ligger aldeles udenfor det interkommunale. Det er heller ikke det, man tænker paa ved interkommunale Beſtemmelſer, derved tænker man kun paa de Beſtemmelſer, ſom ere nødvendige, for at en Perſons Skattepligt og Skattebæftelse kan blive fordeelt i et retfærdigt Forhold mellem de forſkellige Kommuner, til hvilke han paa en eller anden Maade ſtaaer i Relation. Det er et temmeligt begrænſet Område, og jeg tror ſande-

lig ikke, det er ſaa overordentlig vanſeligt at ſaa en Lov udgivet derom. Den ærede Miniſter næviede ogſaa ſelv, at man i Virkeligheden var fuldſtændig enig i Principperne paa dette Område; men vilde man udvide den interkommunale Stattelovgivning paa den Maade, ſom den ærede Miniſter gjorde, at den ſkulde gaa ud paa at ſtaffe enſartede Principper og enſartede Beſtemmelſer for Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet, er det naturligtvis en meget ſtor Opgave, ſom ſelvfølgerlig ikke kunde tages op under en Lov ſom den foreliggende. Men ſkulde det virkelig være nødvendigt, for at man overhovedet kan røre ved vor kommunale Bæftatning her i Landet, at man gør det i Form af en enſartet Fællesbæftatning for alle Landets Dele, for Landkommunerne, Kjøbstadskommunerne og Kjøbenhavns Kommune. Denne Nødvendighed forſtaaer jeg ikke. Man har ikke hidtil indſet det, men man har indſkrænket ſig til at give ſærlige Love for de forſkellige Dele af Landet, og der er ikke nogen Nødvendighed for at give abſolut enſartede Beſtemmelſer for diſſe forſkellige Områder. Jeg vil tværtimod ſige, at Forholdet er ſaa forſkelligt paa Landet, i Kjøbstæderne og i Kjøbenhavn, at der kan være meget god Grund til at have en endogſaa bethøelig Forſtel i den Maade, hvorpaa den kommunale Bæftatning ordnes. Vi ville alſjaa viſtnof ogſaa i Fremtiden vedblive at lovgive ſærfælt for diſſe ſpecielle Områder. Det kan man ogſaa meget godt, naar man blot ſamtidig kan give de forholdsvis ſaa interkommunale Beſtemmelſer, ſom ere nødvendige, for at der kan fremkomme en retfærdig Fordeling mellem de forſkellige Skattehæderes Ydelſer, naar de ſtaaer i Relation til forſkellige Kommuner. Der var alſjaa ikke det mindſte i Bejen for, at man, naar de kjøbenhavniſke Skattelove ſkulde underkaſtes en Revision, virkelig tog de Spørgſmaal frem, hvis Ordning er nødvendig for, at den kommunale Bæftatning i Kjøbenhavn kan blive i Overensſtemmelſe med retfærdige Principper. Samtidig dermed burde formentlig den ærede Miniſter have taget de interkommunale Bæftatningsſpørgſmaal frem i det begrænsede Område, hvori jeg forſtaaer dem. Men en Revision, der ikke beſtaaer i andet end at afſkrive tidligere Love, og ſom ikke indfører Klarhed og Overſuelighed, ſom en Kodifikation eller i Almindelighed ſkulde medføre, er ſandelig ikke til noget. Det glæder mig imidlertid, at den ærede Miniſter ſagde, at diſſe interkommunale Lovbeſtemmelſer ikke ſkulde blive glemt. Jeg erindrer, at da jeg for 16 Aar ſiden ſad i Folketinget, kom en Indenrigs-